

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.101
29 setembre 2017
1'70 euros

la veu de Benicarló

El KYLIX a "MadriZ"

*"¡Vaya, vaya,
aquí no hay playa!":
Jo vull tornar a casa!*

BENICARLÓ S'EMBELLEIX AMB EL MUSEU D'ART URBÀ

EDITORIAL

1101

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

El Kylix

Qualsevol notícia al voltant del kylix fa reviscolar la flama: Volem que el kylix torne a Benicarló! Però és clar que no estem parlant d'un assumpte senzill de resoldre. No sabem si aquest cas és fàcilment comparable amb el de la dama d'Elx, ja que cal tindre en compte que cadascuna d'aquestes peces té una importància diferent pel que fa al seu valor històric i artístic. Podem fer, no obstant això, algunes consideracions al respecte. En primer lloc, pensem que passaria si tots els pobles i ciutats d'origen de les obres que es custodien al Museu Arqueològic Nacional demanaren com a seues les dites obres... potser no tindriem un museu de la mateixa categoria, és a dir, un dels millors del món. O potser sí, caldria estudiar amb cura l'inventari. En el cas del Kylix, que

està habitualment a Castelló i és molt important en la col·lecció, sincerament pensem que al Mucbe de Benicarló podria passar a convertir-se en un símbol més de la nostra ciutat, la qual cosa és molt difícil si no el tenim físicament amb nosaltres. Abans de la creació del Mucbe, encara era un argument acceptable aquell que defensava que no teníem un lloc digne en el qual mostrar i protegir aquest patrimoni, però ara ja no és vàlid. Seria el moment de demanar aquesta obra que, encara que en una entitat més gran és important, per nosaltres constituïria la base fonamental del museu de Benicarló

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa:

Al nostre estimat amic i col·laborador d'aquesta casa que ha sabut, amb els seus dibuixos, ficar somriures a les diverses situacions quotidianes que al llarg de molts anys han transcorregut per aquestes planes. Òbviament estem parlant de Xavi Burriel, el nostre dibuixant de capçalera que ens deixa... una mica orfes. S'agafa un gran descans molt merescut fins... El temps ho dirà. El màxim reconeixement que podem donar-te és la nostra preuada carxofa. Gràcies!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Qualsevol semblança amb la realitat és coincidència..."

SEU CENTRAL DE L'IMPERI MEDIÀTIC DE LA VEU, ANY 1996

UN SERVIDOR ES REUNEIX AMB L'AMO DE LA VEU PER ENSENYAR-LI EL SEU PROJECTE DE CÒMIC...

VINGA XIQUET, QUE PORTES AHÍ?

DE SEGUIDA, EXCEL·LÈNCIA

ÉS UNA HISTÒRIA FILOSÒFICA QUE REFLEXIONA SOBRE L'ORIGEN DE L'HOME I PROJECTA UNA VISIÓ FUTURISTA SOBRE EL NOSTRE DESTÍ EN L'UNIVERS, DIVIDIDA EN CAPÍTOLS SETMANALS...

EM PAREIX SUPERFICIAL I POC ORIGINAL... CONTRACTAT!!!

GRÀCIES EMINÈNCIA!!!

ET PAGARÉ EN PIPES DE GIRASOL, UN GRAPADET PER CÒMIC...

QUANTA GENEROSITAT IL·LUSTRISSIM AMO!!

MISERABLE

I QUAN VAIG ARRIBAR A CASA...

DONCS SI ESPERA QUE M'HO CURRE TANT AMB EIXA MISÈRIA QUE EM PAGARÀ ESTÀ LLEST. PENSO FER UNA POCA LLIGA DE CÒMIC!!!

I AIXÍ ÉS COM VAS NÀIXER TÚ, FILL MEU!!

POCAVERGONYA!!!! COM L'AMO NO ET LLIG MAI, ENCARA NO SAP QUE HAS ESTAT ESTAFANT-LO TOTS ESTOS ANYS.

ARA JA EM DONA IGUAL TINC UNES QUANTES TONES DE CROSTES DE PIPA QUE PUC VENDRE COM A BIOMASSA I TRAURE PER ANAR TIRANT...

FLIPAT, BIOMASSA DIU EL CRETÍ...

DONCS COM HEU POGUT LLEGIR, ESTIMATS LECTORS, EL CREADOR DE CÒMIC ES RETIRA PERQUE ESTÀ "FORRAT".

AIXÍ QUE NO HI HAURÀ CÒMIC PER UNA TEMPORADA LLARGUETA... UNA ABRACADOTA A TOTS!!!

Kaibe 17

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

EL KYLIX EN L'ANIVERSARI DEL MUSEU ARQUEOLÒGIC NACIONAL

text: REDACCIÓ

El Kylix del pintor de Penthesilea, trobat al poblat Iber de Benicarló, que es trobava al Museu de Belles arts de Castelló, ha arribat a Madrid. Viatjava aquesta setmana per a participar en l'exposició del 150 aniversari del Museu Arqueològic Nacional. Allí podrà visitar-se del 3 d'octubre a l'1 d'abril de 2018. El Kylix del Pintor de Penthesilea és una de les peces més importants de la col·lecció d'arqueologia que custodia el Museu de Belles arts de Castelló. És curiós que, quan fa poc temps que el MUCBE ha estat declarat com a museu, la peça més identificativa de la nostra Prehistòria viatge a Madrid, per formar part d'una mostra en la que hi haurà peces tan rellevants com ara l'Efebo d'Antequera, la corona de Sancho IV, el tesoro de Ampurias o l'Arqueta de Hisham II. Només 150 peces de tota Espanya hi estaran exposades al MAN, el que ens pot fer una idea de la importància del nostre Kylix. I de que és el moment que de Madrid, faça viatge directe cap a Benicarló, d'on no hauria d'haver sortit mai.

EL KYLIX I LA NOSTRA PREHISTÒRIA

Procedent del poblat ibèric del Puig de la Nau de Benicarló, va ser descobert l'any 1975 durant les primeres excavacions arqueològiques organitzades

pel servei de Recerques Arqueològiques i Prehistòriques de la Diputació de Castelló. Les ceràmiques d'importació recuperades en el jaciment arqueològic del Puig de la Nau de Benicarló provenen dels mercats fenicis, púnics i grecs, ja que per la seua situació aquest poblat era un lloc de control del comerç mediterrani de l'Antiguitat. El Kylix és un exemplar de copa ampla i d'escassa profunditat, proveïda d'un parell de rosteixes horitzontals, envernissada en negre i decorada amb belles figures roges, plenes de dinamisme, realitzant jocs gimnàstics de palestra. La peça, inclosa dins del que es coneix com a Primer estil Clàssic, ha sigut datada entre els anys 460 i 450 a C.

Així, corresponent a un kylix del tipus B de l'Àgora d'Atenes, que està decorada amb la tècnica de figures roges i va ser recuperada de forma molt trossegada al carrer B de l'assentament benicarlando. La peça segurament es va usar per a algun tipus de cerimònia cultural, ja siga d'iniciació o de fundació. En aquests ritus ibèrics era freqüent la utilització de materials d'importació. A causa de la seua ocupació en aquesta practica la copa va ser trossegada i deixada tapada en el carrer del poblat, i part d'ella cremada, segurament en el foc purificador del ritu.

EL MAN I LA XARXA DE MUSEUS

El Kylix serà una de les 150 peces de més de 60 museus espanyols que formaran l'exposició "El Poder del Passat. 150 anys d'arqueologia a Espanya,

ve de la p gina anterior

organitzada pel propi MAN, el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i Acció Cultural Espanyola (AC/I). Aquesta exposició pretén celebrar el procés de construcció de l'arqueologia espanyola coincidint amb el 150 aniversari de la fundació del Museu Arqueològic Nacional (MAN), però també del naixement de la xarxa de museus arqueològics espanyols. L'objectiu central és presentar la història i el desenvolupament de l'arqueologia espanyola per a entendre com s'ha produït la construcció del passat material del país i la seua presentació al públic. Tot açò a través de 150 objectes o conjunts, procedents de 68 institucions col·laboradores, vertaderes icones del passat, que plasmaran una visió general, actualitzada i crítica de la construcció del nostre passat des de l'arqueologia: una història material del passat dels pobladors de la península ibèrica. L'inici de la vida del Museu Arqueològic Nacional i dels museus arqueològics, en 1867, va marcar un moment transcendental en el despertar de la consciència pública sobre la importància del passat en l'Espanya de finals del segle XIX i començaments del XX. Els museus arqueològics han tingut, des del seu naixement, una doble missió. D'una banda documentar, preservar i exposar els objectes i restes materials del nostre passat, de tots i cadascun dels períodes prehistòrics i històrics, per a traçar l'evolució de les societats, o millor dit de la materialitat social. I d'altra banda, presentar i compartir el coneixement del passat, facilitant la seua

comprensió i accés a tota la ciutadania. D'alguna forma, el MAN i els museus arqueològics (bàsicament la xarxa de museus provincials), són el gran banc de dades de la història material d'Espanya i, al mateix temps, el major i més atractiu aparador d'aqueixa gran història. L'àmplia col·laboració dels museus en el projecte, i l'arc temporal de troballa dels objectes mostrats, oferirà una rica perspectiva de la nostra història i el seu estudi.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I EL PRESIDENT DE LES CORTS ASSISTIRAN AL LLIURAMENT DELS PREMIS LITERARIS CIUTAT DE BENICARLÓ

text i fotos AB

L'acte de lliurament dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló, aquest dissabte, comptarà amb la presència del president de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig, i el president de les Corts Valencianes, Enric Morera. També hi seran presents els presidents de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i de l'Institut d'Estudis Catalans, a més del director de l'Institut Ramon Llull.

Benicarló viurà aquest dissabte l'acte de lliurament de la segona edició dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló, la culminació del projecte cultural més ambiciós de la ciutat. El president de la Generalitat, Ximo Puig, i el president de les Corts Valencianes, Enric Morera, han confirmat la seua presència a l'acte i al sopar posterior, una mostra del suport que les màximes institucions valencianes donen als Premis.

A l'acte assistiran també nombroses personalitats del món de la llengua i la cultura: la directora general de

Cultura de la Generalitat Valenciana, Carmen Amoraga, el president de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, Ramon Ferrer, el president de l'Institut d'Estudis Catalans, Joandomènec Ros, o el director de l'Institut Ramon Llull, Manuel Forcano. L'escriptora Anna Moner, nomenada recentment Ambaixadora de la Lectura, també ha confirmat l'assistència a l'acte.

A més, hi seran els guanyadors dels premis i els jurats que han participat en aquesta segona edició, així com representants de les principals institucions i entitats que han donat suport als Premis: Ashland Chemical, IFF, Fundació Caixa Benicarló o Universitat Jaume I, entre d'altres.

L'acte oficial de lliurament estarà presentat per l'actor Francesc Anyó i comptarà amb la col·laboració del músic Borja Penalba. Com l'any passat, els guanyadors seran obsequiats amb una escultura dissenyada per l'escultor basc Iñaki Ruiz de Egiño, una de les principals figures del panorama artístic internacional. La vetlada culminarà amb un sopar literari als jardins del Parador de Turisme.

BENICARLÓ S'EMBELLEIX AMB EL MUSEU D'ART URBÀ

text AB

Aquesta setmana s'ha començat a executar el projecte del Museu d'Art Urbà, una de les propostes que van resultar escollides en els pressupostos participatius de l'any 2017. A més de decorar inicialment dos murades, la iniciativa també inclou l'elaboració d'un catàleg de façanes de la ciutat que puguin ser embellides.

Al llarg d'aquesta setmana i la següent, es portaran a terme els treballs de decoració de les dos primeres façanes incloses en el projecte de Museu d'Art Urbà de Benicarló, una de les propostes més votades en el procés de pressupostos participatius de 2017. El projecte, gestionat des del Departament de Cultura, inclou la decoració de la murada de la pista esportiva del passeig Marítim, que finalitzarà el pròxim dilluns, i a mitjans de la setmana que ve començarà a pintar-se la façana de l'edifici contigu al Parador de Turisme de Benicarló.

La primera actuació anirà a càrrec del benicarlando Óscar Forner, més conegut com a Move, que ha projectat un dibuix inspirat en la ciutat de Benicarló. L'artista gràfic compta amb més de 25 anys d'experiència en el món del grafiti.

D'altra banda, Hosh, un artista que ha participat en intervencions d'espais urbans en països com Estats Units, Alemanya o França, és l'encarregat de donar vida a la façana de l'edifici contigu al Parador de Turisme.

El projecte del Museu d'Art Urbà, que compta amb un pressupost de 10.000 euros, també inclou l'elaboració, per part del Departament d'Urbanisme, d'un catàleg de possibles façanes de la ciutat que siguin susceptibles de ser decorades. A més, totes aquelles persones que creguen tindre una paret per ser pintada poden adreçar-se al Muche per tal de registrar-la.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, s'ha mostrat satisfet per l'inici dels treballs i ha destacat que «gràcies als pressupostos participatius hem pogut fer realitat aquesta iniciativa que ja havíem plantejat alguna vegada en el Consell Municipal de Cultura». Barberà ha afegit que «des de l'Àrea de Cultura continuarem treballant per ampliar al màxim el nombre de murades embellides a Benicarló».

BENICARLÓ FOMENTA L'OCUPACIÓ AMB UN PROGRAMA DE FORMACIÓ

text AB

L'Ajuntament de Benicarló gestionarà un nou programa d'ocupació destinat a persones aturades amb l'objectiu de fomentar l'aprenentatge col·laboratori i la motivació. Les inscripcions estaran obertes fins divendres 29 a la Cambra Agrària.

Per primera vegada, l'acceleradora d'ocupació, una activitat emmarcada dins de l'estratègia provincial per al foment de l'ocupació, surt dels centres de la Diputació de Castelló i s'impartirà en els municipis. L'activitat, finançada per la pròpia Diputació, inclou l'organització de tres tallers setmanals (dilluns, dimecres i divendres) destinats a les persones desocupades. Els cursos, que comencen el pròxim dia 2 i finalitzen el 30 d'octubre, inclouen en total unes 60 hores de formació en les quals s'inclourà el treball en grup, l'aprenentatge col·laboratori, el foment de la motivació, la millora de la posició dins del mercat laboral i l'autorealització.

Com ha reconegut el regidor de Promoció Econòmica, Román Sánchez, «és una bona oportunitat al ser la primera vegada que aquesta activitat s'ofereix des dels ajuntaments». A més, Sánchez ha afegit que «estem buscant millorar la motivació i estratègies de les persones que busquen treball».

Totes aquelles persones interessades a apuntar-se a aquesta activitat gratuïta poden inscriure's fins divendres dia 29 a les oficines de la Cambra Agrària (carrer de César Cataldo, 2).

Nous tallers per a empreses i emprenedors

D'altra banda, durant els mesos d'octubre i de novembre es portaran a terme tres tallers més emmarcats dins del programa Actiben. Aquestes tres activitats suposen una bona oportunitat per als a emprenedors i empreses ja consolidades, perquè habitualment aquests cursos no s'imparteixen fora dels centres de la Diputació. Els tres cursos que es portaran a terme són: Com fer un bon networking (4 hores), el 16 d'octubre; Tècniques i eines per a millorar la productivitat empresarial (8 hores), el 24 i 26 d'octubre i Curs de presentacions eficients (4 hores), el 9 de novembre. Els tres cursos s'impartiran al Mucbe i tindran un horari aproximat de 9.00 a 13.00 hores.

Benicarló participa en la fira Destaca en ruta

L'Ajuntament de Benicarló formarà part de la fira Destaca en ruta, que tindrà lloc els pròxims 29 i 30 de setembre a Vinaròs. Benicarló col·laborarà donant a conèixer tots els projectes d'innovació que des de l'Ajuntament s'estant ajudant a portar a terme.

Benicarló, a través de la Regidoria de Promoció Econòmica, col·laborarà en Destaca en Ruta, una fira que tradicionalment es portava a terme cada dos anys en el municipi de Vila-real i que enguany, com a novetat, es durà a terme a Vinaròs, el que suposa la primera acció en ruta de la fira Destaca. Aquest divendres 29 i dissabte 30, el Vinalab de Vinaròs acollirà a empreses, grups de recerca i emprenedors del Baix Maestrat i les comarques pròximes.

En concret, com ha declarat el regidor de Promoció Econòmica, Roman Sánchez, «des de l'estand de l'Ajuntament de Benicarló donarem a conèixer tots els projectes d'innovació que des del consistori estem ajudant a portar a terme». A més, Sánchez també ha afegit que «donarem espai als emprenedors que es troben dins del programa Actiben perquè difonguen els seus projectes».

Destaca, la primera fira de transferència científica, tecnològica i d'innovació de la Comunitat Valenciana, presentarà unes jornades científiques i tecnològiques, amb el compromís d'activar el teixit econòmic mitjançant la innovació. En aquesta ocasió es promou la transferència científica i tecnològica a través de quatre grans àrees, que seran les taules de treball: agricultura i pesca, indústria i medi ambient, turisme i infraestructures.

L'objectiu principal de la fira és aprofitar les oportunitats que ofereixen les noves tecnologies i els materials avançats i generar inquietuds en la diversificació de l'economia, a més d'impulsar la trobada entre investigadors, tècnics i empresaris, potenciant les relacions entre la universitat, l'empresa i els centres de recerca.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Si la setmana passada ja li vaig comentar alguna cosa de la situació que s'està patint a Catalunya, avui em trobo directament en estat de xoc. L'amaniment que hi ha amb el vaixell de Piolín (no em fa cap gràcia) i els guàrdies civils sortint de Castelló esperonats pel popular "a por ellos" no em deixen dormir. Estem bojós? No hem après res ningú? Darrerament s'ha popularitzat com un mantra la frase de no sé quin comunista: "Viure vol dir prendre partit." No, viure bé deu ser moltes més coses, però segurament aquesta també. Ningú es pot declarar neutral arribats a extrems com aquest. Em fan gràcia aquells que diuen que tots ho fan malament com si es poguera comparar la magnitud de l'actuació dels uns i de l'actuació dels altres. Aquesta equidistància tan de gent assenyada se'm fa difícil de pair; Xavier Sala-Martin li va dir a Jordi Évole que posar-los a tots en un mateix paquet no estava bé, que pensar que guai soc que tots em semblen extremistes excepte jo que soc d'allò més neutral és per fer una reflexió profunda. Si una imatge val (no sempre) més que mil paraules, només hem de pensar en gent brandant una urna i gent amb una ensofadora que llença rajos d'aigua a pressió. I em reitero i sé que soc pesat: la força en cague en la raó.

Però al que anàvem vosté i jo, senyora Garcia. A parlar de La Veu. Em resulta especialment difícil, ja li dic. Em depassen els esdeveniments, prendrem mal algú? Començo a vore banderes espanyoles penjades en balcons de cases particulars, com quan la roja guanyava campionats del món i tot ufanosos deien soy español, a qué quieres que te gano? Ja me n'he tornat a sortir. Bé, bé. "Benicarló contra la violència masclista." Per descomptat, que ho dubtava algú? Això ens faltaria! Però què passe que a les escoles, als instituts, als mitjans de comunicació..., no paren de parlar-nos-en i encara necessitem campanyes de l'administració? Tinc les meues teories al respecte. Una -que pesat sóc- és

que la força es cague en la raó. Una altra que la televisió amb els seus programes marcadament masclistes creen uns models de referència que fan més mal que bé totes les iniciatives juntes que es prenguen a les institucions. I una altra, i digue'm carca, el reggeton. Com li ho conto.

Molt il·lustratiu el reportatge dels tafaners sobre el costum que hi ha en aquest poble de llençar les coses al carrer quan ens passe per l'arc del triomf. L'edat m'està duent a desconfiar cada vegada més en l'educació i en el bonisme. Moltes exemplaritzants o cridem el jutge aquell de Granada (també prou masclista ell es veu) i que els infractors siguen castigats amb treballs socials.

Josep San Abdón ens recomana un llibre de Manel Alonso, Les petjades de l'home invisible. Llegides les cinc primeres línies m'han agarrat ganes de no continuar amb la ressenya: només un dos per cent de valencians compren llibres en la seua llengua. Cal reconèixer que lkes bases que es van començar a posar amb l'arribada de la Borbonalla a casa nostra han esdevingut sòlides i a poquet estem ja que acaben d'assolir el seu últim objectiu: la castellanització absoluta. Enhorabona. No, no em compraré aquest llibre que parla entre altres coses de polítics corruptes valencians. Ni pensar-ho.

Una entrevista a La Veu! Gràcies Jesús Maestro, gràcies Alcía Coscollano. Totres aquelles persones que tinguen algun interès no només per l'ensenyament al nostre poble sinó per l'ensenyament en general han de conèixer l'obra i la personalitat de Carmen Segura.

A mi, com a J. Guillem, també em sembla una pocsucada i una despesa inútil la batalla de flors. Però també m'ho semblen els bous, i l'existència de dames i reines, i les llumetes que es penjen pel poble. Definitivament no tinc remei. Soc un radical.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Lo camí de sant Gregori

Hi ha gent a qui les coses els surten malament perquè no en sap més, o perquè té mala pata, o perquè algú l'ha torbat a l'hora de fer la faena... però és que n'hi ha d'altres que sembla que s'entrenen per a fer les coses malament. A vore, no pot tindre una altra explicació. Heu vist l'entrada al camí de sant Gregori només passar el pont de la guàrdia civil? Increïble! Si hi ha un cotxe que està fent l'stop per a entrar al poble i un que vol agarrar el camí en direcció a l'ermita, la faena és d'ell. S'han lluitat amb els birlotxos nous. Estava malament però ara... Esperem que passe un tractor amb remolc i s'enduga dos o tres birlotxos. Almenys deixarà una mica d'espai perquè passen tots amb una mica de seguretat.

Campanya al futbol

Diu que el tribunal constitucional ha acordat anul·lar definitivament el gol de Messi, l'1-0, perquè, diuen, això és publicitat encoberta del dia del referèndum. Diuen si s'estan pensant d'anul·lar tot els 1-0 de tots els partits dels pobles de Catalunya, els alcaldes dels quals estan avisats... per fer de fanàtics seguidors de l'1-0. De tota manera, s'ho prenen amb calma vist que no tenen prou civileros per aplicar la mesura i a la millor ho han de fer a terminis. Almenys fora de Barcelona.

gerardo tecé
@gerardotec

Segueix

El partido fundado por franquistas que provocaron una guerra para que hubiera paz, está deteniendo políticos para que haya democracia.

Deu pagar la Disney la propaganda que li fan?

Parlant de la ciutat comtal, bé del seu port en particular, ací el problema del personal ja el tenen resolt amb el vaixell del Piolín que ha arreplegat tots els policies que han arrapat de la resta de l'estat (hi ha més policies nacionals per metre quadrat al port que a la resta d'Espanya). Això sí, perquè no s'avorrisquen es comenta que a les hores de descans i d'oci, que en són moltes, els projecten les pel·lis de tota la banda de la Warner. De tota manera, els animalets del "That's all folks" no tenen massa clar això d'haver d'entretindre tot aquest personal amb porra. Si més no, ens hem assabentat que el Pato Lucas s'ha rebotat perquè ell també volia sortir a la foto i com no l'han deixat, segons han informat fonts de la Warner, han muntat un acte "tumultuari" amb Porqui, Correcaminos i el Coyote per vore si els deixen, almenys, sortir pintats als costats de les furgones policials que tenen aparcades els nacionals davant del vaixell. Ja

els han amenaçat, els animalets, que si no fan cas a les seues demandes, quan la poli vaja a controlar les "tumultuarias manifestaciones" de catalans, es ficaran al capdavant per animar la festa i llevar-li una mica de ferro. Ara, han avisat que si els toca una porrada, pensen demanar reforços als monstres de la Pixar a vore si així aconseguen que els retornen al vaixell.

Un referèndum infal·lible

Per cert, els tafaners, que ho cavil·lem, ja tenim pensat com fer qualsevol mena de consulta sense que el constitucional i els civileros ens xafen la guitarra. Mireu que no és broma, si tenim en compte com ara sembla que es vol fer amb el PGOU perquè tothom pugui dir el que considere, que una vegada engegat el "procés", ens facem fotre. La que es pot embolicar! Però com dèiem, ja ho tenim pensat i canviarem les urnes per cadufos. Els tafaners, que tot ens ho mireu per davant i per darrere, us ben podem assegurar que en cap lloc de cap

ve de la p gina anterior

Ilei de les que van i vénen del Constitucional recorregudes pel fiscal, diu res sobre el fet que la gent pugui utilitzar cadufos per ficar a dins el que vulga. Així, ja ho tenim pensat tot, i en comptes de paperetes ficarem monedes amb una marca a la cara o a la creu (sí o no, tot i que serà careto de monarca i número), que serviran, al mateix temps per finançar el pagament dels cadufos de manera que no s'utilitzaran fons públics. Ja ho veieu, d'un cop salvem el problema de les urnes i el de la malversació de diners públics. I és que alguns pensen poc!

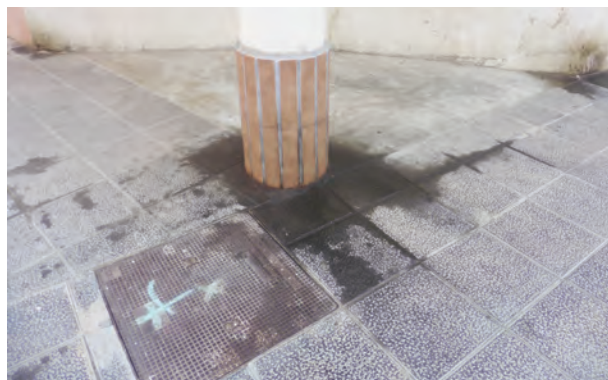
Retorn al passat

Una cosa més sobre açò del "procés". Hem sentit que la fiscalia vol aplicar allò del delict de sedició als contraris a la biblia constitucional. Osti tu, que als tafaners, que ja tenim una edat, aquesta paraula ens recorda el món militar i temps passats, llunyans, que no voldríem vore més. Diuen algunes fonts que com la llei orgànica del poder judicial no s'ha adaptat caldria recórrer al codi penal del 1973. Sí, el que llegiu, de les acaballes de l'època franquista! On hem d'anar a parar! L'última vegada que els tafaners vam vore una cosa així va ser per allà pels anys 60! Un tafaner que en això de buscar per les hemeroteques és un crac, ha trobat una portada de diari que ho recorda. Compte, nosaltres només ens en fem ressò, després cadascú que interprete el que considere. Que ja som grandets per pensar per nosaltres mateixos!

De tota manera la piulada que vos mostrem del tal "gerardo tecé" pot ser prou aclaridora. Com comentàvem, cadascú que ho interprete con vulga.

Urinaris canins incontrolats

Va, deixem de banda aquesta cosa del procés, que ja n'hem parlat massa. A vore si encara ens enviaran un requeriment per bocamolls i hauré de plegar abans d'hora. Canviem de tema i anem a parlar d'un altre que també és recurrent, però no per això menys important, com és el de les pixarades de gossos. No, no us preocupeu, no farem com la setmana passada un monotema tafaner sobre els

trastos al carrer però en versió urinària, no, faria massa pudor i acabaríem tots marejats, el que no lleva que ací us deixem una bonica estampa de com acaben les parets on els animalons alcen la pota marcant el territori. Hem hagut de cobrir la pobra columna amb manises perquè el pixum no se l'acabe menjant. Us podeu adonar com està tot el voltant, pel terra, de fastigós? Segurament com el 99% de les cantonades del poble. Que cap autoritat és capaç de posar fre a aquesta porqueria? Els major diuen que això es soluciona posant sofre... com abans. El problema és que si se li escalda la titola a un xuxo, doncs igual després et denuncien per maltracte animal! Que tornen els pipicans!

Art de carrer

Vinga, ja que hem anomenat el monotema de la setmana passada, no ens hem pogut aguantar i hem hagut de traure aquesta estampa del carrer de Salines, perquè és una imatge que podria perfectament passar per una intervenció artística de les que solen convocar a la plaça de la Constitució acompanyades de música reggae i parades franquiciades d'entrepans a preu d'or. Segons l'artista, l'obra "A soletes" no és una evocació de la soledat del poder, com s'ha afirmat, sinó de la situació a què aboca el polític la seua pèrdua: assegut en un cantó solitari i de cara a la paret.

RETRAT COSTUMISTA AMB CRIM AL FONDS

Llibres

text: JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

MARTÍ DOMÍNGUEZ (2017).
L'assassí que estimava els llibres.
 Barcelona. Edicions Proa.

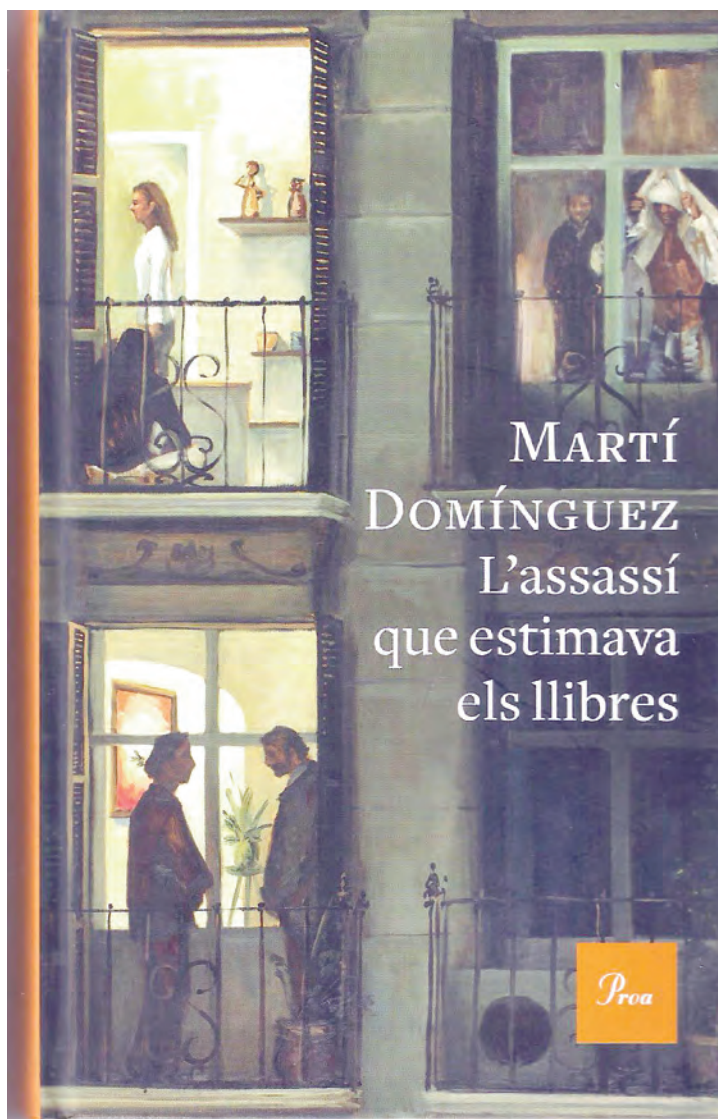
El començament de la nova novel·la de Martí Domínguez és impactant. Un conegut crític literari, Guillem Gual, apareix mort per una ganivetada al cor, i amb un llibre a les mans, *L'assassinat entès com una de les belles arts*, de Thomas De Quincey. Un veterà inspector de policia, Agustí Tena, serà l'encarregat d'esclarir els fets. Aquest començament ens pot fer pensar que estem davant d'una novel·la policíaca, i així és, ja que hi ha un crim, de fet n'hi ha dos, i una posterior investigació per trobar l'assassí.

Però la novel·la és moltes coses més. Per exemple, ens presenta un retrat costumista de diversos estaments de la societat valenciana. És demolidor el retrat d'una certa burgesia valenciana enriquida amb l'especulació urbanística, però d'un nivell cultural certament deplorable. Així mateix podem vore l'evolució d'una família progre dels anys setanta. Els fills respectius aniran trobant-se i desencadenant situacions que el narrador aprofita per aprofundir en aquesta dissecció dels costums i manera de ser d'una part considerable del poble valencià.

Però l'autor va un pas més enllà quan en la novel·la es fa esment a la pobra consideració social de la cultura i de la vida interna del món universitari. Un món que Martí Domínguez segur que coneix molt bé per la seua doble condició de professor universitari i persona molt implicada en diversos fronts culturals.

El retrat que fa de la vida universitària és el d'un món miserable, ple d'enveges i nepotisme, que genera frustracions i grans odis. Sovint aquests odis es traslladen a la crítica visceral destructiva de l'obra dels adversaris. Tot molt allunyat del que hauria de ser l'autèntic esperit universitari.

La novel·la compta amb moments de molt bon humor, com per exemple quan es descriu els components de la paella, o quan un personatge que mai ha llegit un llibre el primer que es compra és *Tratado de las buenas maneras* d'Alfonso Ussia.

Però sobretot quan el subinspector Espinosa, després de tenir una relació sexual amb una xica, aquesta li explica que la situació és semblant a la d'un conte de Quim Monzó, i ell va a cercar el llibre en una llibreria sense saber de quin llibre es tracta.

El llibre, d'altra banda, és ple de referències a grans pensadors, que serveixen per a plantejar qüestions de transcendència cultural. De vegades amb un cert to irònic.

L'assassí que estimava els llibres, suposa un canvi important en la línia de la producció literària que coneixíem, fins ara, de Martí Domínguez. Hi ha moments en què es pot pensar que ha volgut escriure un simple divertiment, i si bé és cert que la lectura és més lleugera que la de novel·les anteriors, no és en cap moment un llibre superficial i la seua lectura és ben recomanable.

Una exposició sobre Azaña inaugura les activitats de la Setmana dels Premis Literaris

text i foto AB

La mostra «Adéu al futur. Un homenatge a la República», al voltant de la figura de Manuel Azaña, dóna per inaugurades les activitats organitzades al voltant del lliurament dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló.

Fins a l'1 d'octubre es pot visitar al Mucbe l'exposició «Adéu al futur. Un homenatge a la República», un recull de dibuixos de l'il·lustrador Manuel Flores, que pertanyen al llibre publicat per l'editorial valenciana Media Vaca amb el títol «Adiós al Porvenir» i que inclou una llarga carta de l'aleshores ja expresident Manuel Azaña enviada a Ángel Ossorio el 18 de juny de 1939. Una carta-diari que es considera una mostra de lleialtat cap al seu advocat i amic, així com també un símptoma de l'aïllament que aleshores patia Manuel Azaña.

Aquesta exposició forma part d'un ampli programa d'activitats que s'han organitzat al voltant dels Premis Literaris Ciutat de Benicarló. Aquesta programació inclou altres exposicions, xarrades, presentacions de llibres, teatre i una visita guiada a la Fundació Carles Salvador de Benassal.

ME'N TORNO A NEPAL

text TONYO FIBLA

Me'n torno a anar a Nepal a passar una temporada a l'orfenat i m'emporto els diners que vam replegar entre tots en el sopar – taller que vam fer al mes de febrer a la seu de Penyal Setrill. Encara no sabem com els gastarem. Una vegada allí veurem i parlarem amb altres voluntaris que fem amb aquests diners.

Enguany a l'orfenat no me'n vaig assoles, s'han apuntat dues persones més: Tere i Jose. A més, a Kathmandu, ens trobarem amb Marta, una altra cadufera que està de voluntària a la capital del Nepal. Benicarló més ... solidari!!!

Gràcies a tots els que heu col·laborat d'alguna manera en poder ajudar a uns xiquets i xiquetes que no tenen res. Bé, mentida, tenen una educació, unes persones que els estimen i cuiden, uns voluntaris que reben més del que donen i, moltes, moltes coses que ací estem perdent o ja hem perdut. I nosaltres aportem uns granets d'arena per a que això siga possible.

CAIXA BENICARLÓ PARTICIPA EN LA TROBADA AMB XIMO PUIG DE L'ASSOCIACIÓ VALENCIANA DE COOPERATIVES DE CRÈDIT

text CB

El president de la Generalitat, Ximo Puig, ha rebut en audiència a l'Associació Valenciana de Cooperatives de Crèdit, de la qual forma part Caixa Benicarló. Puig ha reconegut estes entitats com a "aliades" de la política financera del Consell, ja que realitzen un important paper en la lluita contra l'exclusió financera a la Comunitat Valenciana. També ha ressaltat que són entitats que ofereixen un model de banca cooperativa de proximitat i promouen un sector financer vinculat al territori i a les persones.

Aquesta associació està formada per les tretze cooperatives de crèdit que es van mantenir independents davant els processos de fusió amb grups financers derivats de la crisi i han estat representades pels seus presidents i directors generals en la trobada. Com a representants de Caixa Benicarló van assistir el seu president, Vicent París, i el director general de l'entitat financera benicarlanda, José Manuel Galán. Junt a Caixa Benicarló, l'associació la integren Caixa Rural Vinaròs, Caja Rural Central, Caixa Popular, Caixa Rural La Vall San Isidro, Caja Rural San José de Almassora, Caja Rural Nuestra Señora de la Esperanza de Onda, Caixa Rural d'Algemesí, Caja Rural San José de Alcora, Caixa Rural de L'Alcudia, RuralNostra, Caja Rural de Albal i Caixa Rural Les Coves de Vinromà.

Aquestes entitats disposen d'una gran solidesa financera i patrimonial, amb més de 5.000 milions d'euros d'actius i uns fons propis de 400 milions d'euros. Amb una àmplia xarxa d'oficines repartida per tota la Comunitat Valenciana, més de 185 sucursals obertes al públic i un col·lectiu de treball de prop d'1.000 persones al servei dels clients.

Estreta col·laboració

En la trobada també ha participat el director general de l'Institut Valencià de Finances (IVF), Manuel Illueca, posant de manifest el suport de la Generalitat cap a aquestes entitats, a les quals considera com a models viables i solvents.

Durant la trobada, Puig s'ha compromès a augmentar el suport de la Generalitat amb l'associació a través de diferents accions amb l'IVF. És per açò que ha traslladat als 27 representants d'aquestes cooperatives algunes mesures, com la que l'IVF participe com convidat en les seues reunions per a així conèixer de prop la realitat d'aquestes entitats i oferir una col·laboració directa.

Així mateix, s'ha ofert a l'associació formar part del comitè de riscos de la Societat de Garantia Recíproca

de la Comunitat Valenciana (SGR), perquè siga part activa de la reactivació d'aquesta societat, i s'ha posat a la seua disposició la signatura d'un conveni perquè l'IVF i les cooperatives de crèdit puguem oferir productes financers conjunts.

PASSEN TANTES COSES...

Fronteres

text JOAN HERAS

La vida, ja ho deia Heràclit –un dels filòsofs de l'Antiga Grècia més suggerents i estimulants- és canvi constant. Però també és cert que hi ha moments que la vida, les situacions personals o col·lectives, generen i comporten un canvi que potser podríem considerar una mica excessiu. I si parlem de la situació que viu Catalunya aquests dies, pocs dies abans de l'1 d'octubre, la situació de canvi, de sacsejada, de moviments de tots tipus i colors, ja és espectacular.

No parlaré de res que pugui comprometre la pau que regna en la redacció d'aquesta publicació. Que ningú s'esveri i tothom tranquil. Podria parlar de tantes coses que passen i que canvien l'aspecte del dia amb un tres i no res. Podria parlar, per exemple, de la força d'un poble que pacíficament s'alça serenament però amb claredat per defensar el dret de tota la ciutadania de poder anar a una urna i dir sí o dir no o senzillament de no anar-hi. Podria parlar de la vulneració desvergonyida de drets fonamentals. Podria parlar de l'emoció que em suscita veure un teatre madrileny ple de gent cantant l'*Estaca* i d'una Puerta del Sol plena de gent demanant senzillament que l'1 d'octubre es pugui votar. Podria parlar de la indignació davant el silenci còmplice de certs cossos policials i mitjans de comunicació davant les actuacions violentes dels grups d'ultradreta. Podria parlar del tacte suau dels clavells que, com a aquell abril portuguès de l'any 1974, esdevenen símbol de llibertat. Podria parlar de la capacitat de resistència pacífica d'un poble i de la força de refer incansablement recursos segregats. Podria parlar de tantes coses....

Però no parlaré de res d'això, que ningú pateixi. Només m'interessa avui comentar un dels arguments que des del govern espanyol han esgrimit contra l'independentisme català –i deixo de banda la tirallonga d'insults de tota mena. Em refereixo a l'argument –bé, diguem-ne argument- que l'independentisme adoctrina els nens. Això ho diuen perquè a les mobilitzacions populars hi participen famílies amb els nens i perquè hi ha escoles que han parlat de la democràcia –o de la falta de democràcia- i, en alguns casos, han penjat alguna pancarta al·lusiva a aquest fet. Aquest argument desqualificador de l'adoctrinament no és exclusiu d'aquests dies sinó que sovint des del poder establert es fa servir per criticar als qui defensen idees diferents. Pel que fa a la dimensió escolar de l'adoctrinament, la qüestió és senzilla: pels patriotes espanyols es considera adoctrinament tot allò que no s'ajusti a la ideologia que ells han determinat com a fonamental –i en aquest sentit

només cal repassar les grans aportacions curriculars de l'excel·lent ministre Wert a la seva meravellosa LOMCE. Però la qüestió de l'adoctrinament dels fills, dels nens, és un tema més suggerent.

Quan vaig sentir al senyor Rajoy i a un parell dels seus ministres parlant de l'adoctrinament que pateixen els nens avui a Catalunya, vaig pensar sobre els meus propis adoctrinaments quan era nen. Deixant de banda el gruix dels valors fonamentals que els meus pares em van transmetre, tant en les seves ensenyances més dirigides i directes com en la seva manera de fer –valors que suposo que no es poden considerar explícitament com a adoctrinament-, penso en dos fets més concrets que podrien relacionar-se més estretament amb el concepte d'adoctrinament: el fet d'anar a missa i anar a una manifestació. D'entrada, jo de petit anava cada diumenge a missa amb els meus pares. Ells eren persones catòliques i consideraven que era bo que els seus fills coneguessin i seguissin el ritual. Per a mi –no sé si el senyor Rajoy i els seus ministres comparteixen aquesta opinió- això no era un acte d'adoctrinament sinó de transmissió natural d'uns valors importants. I el fet que remarca el caràcter no doctrinari d'aquesta actitud és que, quan va arribar el moment –no recordo ben bé a quina edat- que vaig decidir que ja no hi anava més, no vaig rebre cap crítica ni cap qüestionament per part dels meus pares sinó un gest de respecte per una decisió personal.

El segon exemple es situa a la manifestació de l'11 de setembre del 1977. Jo, aleshores, vivia a Terrassa i els meus padrins em van portar amb ells a la manifestació del milió de persones. Als meus dotze anys jo no tenia format un criteri clar i potser aquella manifestació va ajudar a definir el meu posicionament a l'esquerra independentista que es va forjar en plena joventut. És un acte d'adoctrinament portar els nens a una manifestació en defensa d'unes idees que un considera justes, legítimes, importants? Per a mi, no. Com no ho és portar els nens a veure la desfilada del 12 d'octubre malgrat que estimuli sentiments militaristes- ni a les diverses manifestacions familiars organitzades, per exemple, pels grups contraris a la regulació del dret a l'avortament.

Crec, modestament, que seria bo anar amb compte amb les coses que es diuen potser massa alegrement. També és veritat que estic demanant un impossible a unes persones que no només no vigilen amb el que diuen sinó que no vigilen gens ni mica –o potser vigilen massa, en un altre sentit, i això encara és més terrible- amb totes les coses que estan fent. Perquè, certament, passen tantes coses...

CONTRA QUI HAS DIT?

text VICENT T. PERIS

El nostre estimat equip es va desplaçar dissabte passat a Castelló per tal d'enfrontar-se al Castelló "B", filial del Club Deportivo Castellón, equip representatiu d'allò que s'anomena la capital provincial. Cal recordar, que lo primer equip del Castelló milita a la tercera divisió, i s'enfronta a rivals tan potents com el Silla, Almassora o Recambios Colón. Tot un repte per als autoanomenats orelluts. Per cert, l'equip que hauria de ser el buc insígnia del futbol provincial, va guanyar el seu partit a casa davant el potentíssim Villarreal "C", tot un "derbi provincial" al més alt nivell. Els orelluts, amb aquesta gran victòria, assoleixen el cinquè lloc de la classificació i són clars aspirants a aspirants a jugar la promoció d'ascens a la segona divisió B. Si volen que els diga la veritat, estimats lectors, a mi tant me fa si puguen, baixen o es mantenen, de la mateixa manera que tan se me'n fot allò que puga fer l'altre equip que actualment milita a la primera divisió. Però bé, al cap i a la fi una gran victòria que anima els castellonencs a tindre esperances de no se què.

Feta aquesta introducció, tan aclaridora com prescindible, hauria d'entrar a parlar de la derrota dels nostres davant del filial d'un equip de la tercera divisió. Sí, vam perdre per dos a zero davant d'un equip que la primera part ens va dominar clarament, però que a la segona part no va poder mantenir aquest clar domini. Tot i això, ens van clavar un parell de gols, totalment immerescuts, i es van endur els tres punts. Això va ser la premonició d'allò que hauria de fer el primer equip de tercera al dia següent, om van acabar de demostrar el seu potencial.

Si poso a caldo el Club Deportivo Castellón vol dir que dono suport al Villarreal Club de Fútbol? Per suposat que no. Jo no puc ser mínimament seguidor d'un equip contra el qual el nostre estimat CDB s'ha enfrontat en partit oficial, ja es diga Yeclano, Villarreal o Constància de Inca. A casa som així, i lo papa m'ha inculcat aquests valors que són totalment irrenunciables en el si de la meua família. Perquè nosaltres som molt respectuosos amb els pilars fonamentals de la nostra nissaga familiar. Sí que és veritat que en altres coses no som tan coherents com hauríem de ser, però com deia un conegut prevere, famós per passar de puntetes pel sisè manament, "dels pecats del piu, lo nostre senyor se'n riu". Per això som una família tan liberal i tradicional a l'hora. Respectem el caràcter benicarlando perquè som treballadors, tenim un accent religiós que tomba d'esquena, procurem tindre sempre diners al caduf, som falleros de soca-rel i lo papa és del València. A més a més, la mamà s'ha buscat un amic del Madrid que compensa el meu irrenunciable barcelonisme .

I així anem passant els dies i veient quanta maldat hi ha dins d'alguns personatges del futbol local. Alguns, més que lo fetge agre, pequen de desconeixement de la realitat del futbol a aquests nivells. Perquè hi ha gent que es va posar a aquest món per amor filial, i això el va fer confondre l'estima que se sent cap a un fill que és sang de la teua sang, amb els aspectes merament esportius. Aquest punt de vista del futbol dóna una visió molt distorsionada d'allò que hauria de ser una simple competició sense més finalitat que gaudir d'una distracció i passar-ho lo millor possible.

Però hi ha uns altres que fan del futbol la seua arma i el lloc on descarregar les seues frustracions. Sobretot en tot allò que té a veure amb lo futbol del seu poble quan ells no estan posats dins. Sense anar més lluny, aquest cap de setmana un d'aquets personatges va muntar un numeret en el transcurs d'un esdeveniment social que el retrata i defineix com a personatge de la més baixa estofa i d'un nivell, dins del regne animal, que no li arriba a la planta del peu a la majoria de simis. Diuen que si un gol a les acaballes d'un partit va ser el detonant.

Diumenge a les cinc de la tarde juguem, al Municipal Pitxi Alonso, contra un equip nou en aquesta plaça que es fa dir "Rayo San Antonio de Benagéber", que té els mateixos punts que nosaltres i que suposo que s'haurà nodrit de jugadors dels voltants de València, on els hi ha per donar i remenar. La setmana vinent els ho contaré tot.

BENICARLÓ SE SUMA A LA SETMANA EUROPEA DE L'ESPORT

text AB

Per tercer any consecutiu se celebra la Setmana Europea de l'Esport, una iniciativa de la Comissió Europea per tal de promoure l'esport i l'activitat física en tota Europa. El Servei d'Esports realitzarà diverses classes gratuïtes als centres d'educació secundària.

Del 23 al 30 de setembre se celebra la Setmana Europea de l'Esport, una iniciativa europea per tal de promoure l'esport i l'activitat física entre els joves. La setmana d'aquest any manté l'estructura al voltant dels següents temes específics: entorn educatiu, lloc de treball, activitats a l'aire lliure i clubs esportius i gimnasos. A partir d'aquests quatre eixos s'organitzen nombroses activitats i iniciatives a diverses escales (europea, nacional, regional o local).

Per tal de sumar-se a aquestes jornades, des de la Regidoria d'Esports s'han programat diverses classes magistrals gratuïtes als centres d'educació de secundària sobre activitats incloses al programa d'Esport Escolar. Així, dimecres 27, el gimnàs de l'IES Joan Corominas acollirà les classes magistrals, mentre que dijous 28 es portaran a terme tant en l'IES Ramón Cid com en La Salle. A més, des dels propis centres d'educació han preparat un seguit d'activitats.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, s'ha mostrat satisfet amb aquestes iniciatives perquè «no només afavoreixen la promoció de la pràctica esportiva en general, sinó que també ho fan en

franges d'edat on l'abandonament de la pràctica esportiva és més alt».

MASTERCLASS FITNESS I SALUT

Activitat gratuïta i per alumnes i professors

Vine i prova les noves activitats esportives al teu institut !!!

IES J.COROMINES

DIMECRES, 27 SET./ 16-17H AL GIMNÀS

IES R.CID

DIJOUS, 28 SET./ 14.15-15.15H AL GIMNÀS

LA SALLE

DIJOUS, 28 SET./ 16-17H
PAVELLÓ LA SALLE

Ajuntament de Benicarló

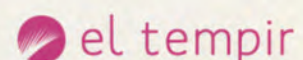

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

PRIMERA DIVISIÓ AUTONÒMICA HANDBOL

text i foto VICENT FERRER

En el mes d'octubre comencen les lligues autonòmiques d'handbol, sent este el grup en el qual juguen els dos equips masculins del Baix Maestrat:

CH Benicarló
Fertiberia BM Port Sagunt D
CBM Llíria
L'Alter Restaurant Nules
ADBM Bunyol
Alcasser Walkers
CH Vila-real C
CBM Vinaròs

A última hora es va retirar un equip, cada jornada descansaren dos equips.

Primera Jornada:

CBM Vinaròs-Fertiberia BM Port Sagunt
DCH Benicarló-CH Vila-real C
Alcàsser Walkers-L'Alter Restaurant Nules

En categoria femenina els equips són:

Baix Maestrat Benicarló
CBM Énguera
CBM Maristas Algemesí
CH Muro d'Alcoi
CBM Burjastot
CBM Tuejar
BM Juan Comenius
Llevant UD BM Marni
CH Taurons Paleplast
CBM Loriguilla

La competició començarà dins de dues setmanes.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al día

diario digital de benicarló

BÀSQUET

text i fotos VICENT FERRER

Grup de Primera Divisió Nacional en el qual jugarà el Club Bàsquet Benicarló:

Tau Castelló
CB Gil Comes Vinaròs

Eurolungua Study EB
Vila-realCB Benicarló
ATC Colores Cerámicos Onda
Joc soc 50 Moncada
Inalco Alcora Caixa Rural
CB Jovens Almassera
CB Tabernes Blanques
CB Petraher ValenciaSonia
CB l'Horta GodellaMaquiver CB Burriana

Copisteria-Llibreria

GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

EXCURSIÓ DE PRETEMPORADA DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ PER LA SERRA D'IRTA

text i fotos CNB

Dissabte 23 de Setembre, una part de l'equip de competició del CNB va fer una excursió per la Serra d'Irta, com a part de la preparació física de la pretemporada. Així van fer un bonic recorregut per tota aquesta zona del territori que ja s'ha convertit en un clàssic de les sortides de pretemporada. Els nedadors; l'entrenadora, Myriam Martínez; i algun pare que també va voler participar de la jornada, s'ho passaren d'allò més bé.

